

Sygn. akt I C 3841/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 grudnia 2017r.

sprawy z powództwa (...) **Fundusz Inwestycyjny Z. z/s w W. (...)** 259)

przeciwko pozwanemu **J. J. (PESEL (...))**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego J. J. na rzecz powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Z. z/s w W. kwotę 11.843,05zł (jedenaście tysięcy osiemset czterdzieści trzy złote 05/100) wraz z odsetkami:

a. umownymi za opóźnienie, w wysokości nieprzekraczającej w stosunku rocznym czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, z tym zastrzeżeniem, że w wysokości nie przekraczającej w stosunku rocznym odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 4.502,68zł (cztery tysiące pięćset dwa złote 68/100) od dnia 29 września 2017r. do dnia zapłaty,

b. ustawowymi za opóźnienie w wysokości nie przekraczającej w stosunku rocznym odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 7.340,37zł (siedem tysięcy trzysta czterdzieści złotych 37/100) od dnia 29 września 2017r. do dnia zapłaty,

2. oddala powództwo w pozostałej części,

3. zasądza od pozwanego J. J. na rzecz powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Z. z/s w W. kwotę 3.917,00zł (trzy tysiące dziewięćset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600,00zł (trzy tysiące sześćset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

4. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 3841/17

UZASADNIENIE

W dniu 29 września 2017r. powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. skierował do tut. Sądu żądanie zasądzenia od pozwanego J. J. kwoty 12.147,88zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 7.645,20zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz umownymi za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP i nieprzekraczającej dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od kwoty 4.502,68zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód przytoczył okoliczności wskazujące na jego legitymację czynną powołując się w tym zakresie na przelew uprawnień oraz oznaczył źródło zobowiązania, jego wysokość oraz wymagalność podając, iż

dochodzone roszczenie stanowi należność wynikającą z nienależycie wykonanej umowy o kredyt gotówkowy łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie i nie ustosunkował się w żaden sposób do żądań pozwu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 7 grudnia 2017r. pozwany J. J. zawarł z Bankiem (...) S.A. z/s we W. umowę o kredyt gotówkowy nr (...).

Kwotę kredytu ustalono w wysokości 5.000,00zł. Kontrakt miał charakter terminowy, pozwany zobowiązał się do spłaty pożyczki w okresie od dnia 12 stycznia 2018r. do dnia 12 grudnia 2012r. Strony ustaliły również oprocentowanie należności przeterminowanych na wartość w stosunku rocznym czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Poprzednik prawny powoda wypowiedział pozwanemu opisany wyżej kontrakt.

Powyższe spowodowało, że poprzednik prawny powoda wszczął i prowadził w stosunku do pozwanej postępowanie klauzulowe i w tym celu w dniu 30 czerwca 2009r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu postanowieniem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 21 sierpnia 2009r. w sprawie o sygn. I Co 2197/09 nadano klauzulę wykonalności.

Postępowanie egzekucyjne wszczęte i prowadzone w stosunku do pozwanego na podstawie opisanego wyżej bankowego tytułu egzekucyjnego zostało zakończone umorzeniem na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 kpc postanowieniem komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu z dnia 14 grudnia 2010r. w sprawie o sygn. akt Km 1791/09.

Pozwany nie wykonał postanowień umowy i posiadał wobec poprzednika prawnego powoda zadłużenie na dzień 12 września 2011r. obejmujące kwotę kapitału w wysokości 4.502,68zł i kwotę należności odsetkowych: umownych w wysokości 291,79zł i za opóźnienie w wysokości 2.564,16zł oraz kosztów wezwań i upomnień w wysokości 322,76zł.

W dniu 12 września 2011r. powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. zawarł z Bankiem (...) S.A. z/s we W. umowę sprzedaży wierzytelności.

Powód nabył w drodze przelewu wierzytelność z tytułu umowy o kredyt gotówkowy nr (...).

(umowa sprzedaży wierzytelności k. 15-17, 21, zawiadomienie k. 22, wezwanie do zapłaty k. 23, wyciąg z ksiąg rachunkowych banku k. 24, umowa o kredyt gotówkowy k. 25-29, postanowienie k. 30, 51-52, (...) k. 31, wnioski o wszczęcie egzekucji k. 53)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 353 § 1 kc, podstawowym obowiązkiem dłużnika jest spełnienie świadczenia. Prowadzi ono do zaspokojenia interesu wierzyciela, wskutek czego zobowiązanie wygasa.

Artykuł 354 kc określa obowiązki dłużnika w ten sposób, że oprócz treści zobowiązania rozumianej jako nakazy wyrażone w czynności prawnej stanowiącej źródło zobowiązania oraz odnoszących się do tego zobowiązania normach prawnych jego zachowanie powinno odpowiadać trzem dalszym wzorcom postępowania - celowi społeczno-gospodarczemu, zasadom współżycia społecznego, a także ewentualnie ustalonym zwyczajom, natomiast art. 355 kc określa sposób, w jaki dłużnik powinien wykonywać zobowiązanie i w tym znaczeniu stanowi swoistą kontynuację uregulowań zawartych w art. 354 kc i jednocześnie przepis ten definiuje pojęcie należytej staranności oraz ustanawia obowiązek dokładania owej staranności.

Niedostosowanie się przez dłużnika do opisanych wyżej wymagań sprawia, że dojdzie do nienależytego wykonania zobowiązania lub niewykonania całkowitego (art. 471 kc). Każda bowiem rozbieżność pomiędzy prawidłowym spełnieniem świadczenia a rzeczywistym zachowaniem się dłużnika rodzi odpowiedzialność kontraktową. Nienależyte wykonanie zobowiązania ma bowiem miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia,

jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. Wskazać jednak należy, że dłużnik zawsze, bez względu na rodzaj winy, odpowiada wobec wierzyciela za uchybienia obowiązkowi dołożenia należytej staranności (art. 355 kc).

Poprzednika prawnego powoda oraz pozwanego wiązała ważna i skuteczna umowa w rozumieniu art. 720 i n. kc i art. 69 i n. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. prawo bankowe (Dz. U. 2017.1876 – j.t. ze zm.).

Strony w ramach istniejącego kontraktu uzgodniły elementy przedmiotowo i podmiotowe istotne oraz w sposób jednoznaczny i indywidualny określiły prawa i obowiązki podmiotów zobowiązań.

Powód w sposób właściwy przekazał pozwanemu umówione świadczenie, natomiast pozwany w sposób nienależyty wykonał zobowiązanie zachowując się wbrew treści umowy poprzez zaniechanie spłaty należności wynikających z istniejącego stosunku obligacyjnego. Zaniechanie po stronie pozwanego było zawinione albowiem nie ujawniły się żadne okoliczności ekskulpacyjne i egzoneracyjne.

Powyższe spowodowało odpowiedzialność kontraktową po stronie pozwanego i obowiązek naprawienia powstałej z tego tytułu szkody. Uchybienia obowiązkowi pozwanego, który nie spełnił świadczenia spowodowało zasadność zachowania wierzyciela polegającego poszukiwaniu ochrony prawnej w postępowaniu przed sądem i na przymusowej realizacji świadczenia (por. art. 471 kc i art. 361 § 1 i 2 kc).

Szkoda powoda obejmuje zarówno nieuiszczone przez pozwanego umówione należności kapitału pożyczki, ale również należności uboczne w postaci odsetek związanych z powstaniem zwłoki po stronie pozwanego.

Ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc), czemu powód nie sprostał w zakreślonym powyżej obszarze.

Istota ciężaru dowodowego sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem (por. wyrok s. apel w B. z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

Sądy cywilne orzekają w granicach określonego przez stronę powodową żądania (art. 187 § 1 pkt 1 kpc). Elementem uzupełniającym owo żądanie są okoliczności faktyczne je uzasadniające (art. 187 § 1 pkt 2 kpc).

Zakaz orzekania ponad żądanie, będący przejawem zasad dyspozycyjności i kontradyktoryjności, oznacza, że o treści wyroku zarówno w sensie pozytywnym, jak i negatywnym decyduje żądanie strony. Sąd nie może zasądzać czego innego od tego, czego żądał powód (aliud), więcej niż żądał powód (super), ani na innej podstawie faktycznej niż wskazana przez powoda. Zakaz orzekania ponad żądanie odnosi się zatem, bądź do samego żądania (petitum), bądź do jego podstawy faktycznej (causa petendi) – por. wyrok s.apel. w Warszawie z dnia 12 marca 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 1365/14, opubl. LEX nr 1755242, wyrok SN z dnia 25 czerwca 2015r. w sprawie o sygn. akt V CSK 612/14, opubl. LEX nr 1771393.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, iż powództwo podlegało tylko częściowemu uwzględnieniu, tj. w zakresie pozostałej do zapłaty kwoty kapitału kredytu w wysokości 4.502,68zł oraz odsetek umownych za opóźnienie liczonych od kwoty kapitału 4.502,68zł za okres od dnia 23 lipca 2011r. do dnia 28 września 2017r. w wysokości 4.313,07zł, a także odsetek karnych w wysokości 2.412,75zł (wysokość oznaczona przez powoda w treści pozwu) i odsetek umownych w wysokości 291,79zł naliczonych oraz kosztów w wysokości 322,76zł oznaczonych przez poprzedniego wierzyciela.

Dlatego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11.843,05zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie, w wysokości nieprzekraczającej w stosunku rocznym czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego

Narodowego Banku Polskiego, z tym zastrzeżeniem, że w wysokości nie przekraczającej w stosunku rocznym odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 4.502,68zł od dnia 29 września 2017r. do dnia zapłaty oraz ustawowymi za opóźnienie w wysokości nie przekraczającej w stosunku rocznym odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 7.340,37zł od dnia 29 września 2017r. do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałej części.

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 359 § 1 – 2² kc i art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w z art. 98 § 1 - 3 kpc i art. 100 kpc oraz w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804 ze zm.) oraz w oparciu o treść art. 28 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2016.623 – j.t. ze zm.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2016.1827 – j.t. ze zm.).

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 kpc.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.